

Pozdravujem Vás pán profesor a všetkých ostatných,

píšem Vám správu z centra Filipa Neriho v Kisumu – Keňa za mesiace maj a jún. V centre sme mali, a teda aj máme okolo 14 chlapcov vo veku od 10 do 18 rokov. Počas tohto obdobia k nám prišlo dosť nových chlapcov, no veľa z nich opäť utieklo na ulicu. Dokopy prišlo okolo 10 chlapcov. Vôňa lepu a slobody je pre nich niekedy viac ako by sme si mysleli. Ale nie všetci vzdali boj tak rýchlo. Do školy sa nám podarilo umiestniť štyroch chlapcov, čo nie je až tak málo na centrum ako je naše. Na prvé domáce návštevy sme išli štyrikrát.

Medzi prvými bol chlapec Daniel. Tento prípad bol veľmi komplikovaný, ale vďaka Bohu sme všetko dotiahli do úspešného konca. Chlapec bol v centre viac ako pol roka, býva s rodičmi z matkinej strany. Medzi rodičmi ale nastal konflikt, kde bude chlapec bývať. Otec ho zopárkrát nasilu zobral k jeho rodičom. Ale Daniel odtiaľ utekal. Jeho matka už roky pracuje ako upratovačka v Saudskej Arábii, kde ako desaťtisíce Keňanov pracuje. Určite ste počuli ako sa stavali štadióny v Katare. Je to také novodobé otrokárstvo. V Keni veľa práce nie je, to je fakt.

Daniel a jeho starý rodičia.

Nuž ale agentúry, ktoré ľuďom takúto prácu sprostredkujú, zarábajú tučné balíky. Jeho matka ma na mesiac okolo 150USD. Chlapca sa nám našťastie podarilo umiestniť do jednej z miestnych škôl. Riaditeľ bol veľmi ochotný. To sa však nedá povedať o všetkých. Najprv sme Daniela chceli umiestniť do školy, ktorá bola najbližšie jeho domovu, ale riaditeľka mala veľa dôvodov prečo chlapca nepriať. Tvrdila, že chlapec z ulice môže ľahko pokaziť ostatných chlapcov. Tu sme teda nepochodili, ale nevzdali sme sa. Po dohode s iným pánom riaditeľom sme ho dali do 5. triedy, aj keď mal by byť už v šiestej. Ale nevádi, stále je to lepšie ako 3. trieda, ktorú navrhovala predošlá riaditeľka. Nakoniec sme mu dali ušitú novú uniformu a dostal všetko potrebné do školy. Ďalším chlapcom, ktorého sa nám podarilo dať do školy je Nation, 14 rokov. Tento chlapec bol na ulici od roku 2018. Teda neuveriteľných 5 rokov. Keď sme ho priviedli domov, nik ho nespoznal, jeho dedo ho spoznal asi po viac ako hodine. Mama chlapca opustila ešte keď bol veľmi malý a otca sme doma nenašli. Ešte má babku, ktorá ako tak všetko v rodine drží pohromade. Tým, že bol chlapec toľko rokov na ulici, je pre neho veľkým problémom čítanie a písanie a samozrejme matematika. Po čase strávenom v našom centre sa aspoň naučil trocha čítať po svahilsky. Angličtina musí počkať. Veľa anglických slovíčok samozrejme pochopil a základnú komunikáciu zvláda. Po dohode s riaditeľom miestnej školy sme ho dali do tretej triedy, aj keď má deficit v učení. Bolo to hlavne kvôli veku, aby nemal neskôr problém, že je

taký veľký medzi malými deťmi. Pôvodný plán bol, že pôjde do prvej triedy. No jednu vec musím spomenúť. Tento chlapec je výnimočný, Nation je veľmi pracovitý... to som prosím pekne ešte nevidel, aby bol niekto až taký aktívny ako on. Dúfam, že mu to vydrží aj do budúcnosti. Chlapci sme potom zabezpečili uniformu a všetko ostatné, čo sa v škole potrebuje. Uhradili sme aj extra poplatky potrebné na vybavenie rodného listu, ktorý riaditeľ prisľúbil, že vybaví.

Ďalším chlapcom je Havel, 14 rokov. Má prezidentské meno. Jeho rodičia sú tiež niekde stratení, teda hlavne mama, otec zomrel prednedávnom. Býva so starou mamou, ktorá toho na rozdávanie veľa nemá a je rada, že prežije. Tu totižto dôchodcovia peniaze nedostávajú, a tak sa musí každý starať o seba sám. Takže ak na starkých deti vykašľú často sa ocitnú v existenčných problémoch. Havel odišiel z domu viackrát a vždy si našiel nejakú výhovorku. Ja len dúfam, že už z takýchto nápadov vzrástol a už sa konečne dostane do normálnych koľají. Po dohode s ochotným riaditeľom školy, do ktorej chodil aj predtým, ho prijali do 5. triedy. Aj tu sme riešili problém s rodným listom a s novým školským systémom, ktorý v Keni je zavedený. Kopírujú nemecký systém, kedy budú prihliadať na záujmy dieťaťa. Tak napr. ak bude hrať dobre futbal bude futbalista a keď sa bude chcieť stať pilotom, tak bude pilot. Nuž ale tak to asi nefunguje ani v Nemecku a nie to ešte v Keni. Ale čas ukáže, či to bolo správne riešenie. Chlapec dostal uniformu, topánky a všetko čo v škole potrebuje. Tak už ostáva iba veriť a dúfať, že všetko bude fungovať.

Havel 13r class 5

Posledný chlapec, ktorý išiel do školy je Griffin. Tento náš chlapec skúšal trpezlivosť svojich rodinných príslušníkov už veľakrát. Písal som o ňom v poslednom reporte. Vtedy sme tam boli pozrieť prvýkrát a dohodli sme sa čo a ako. Tu naša asistancia čo sa týka uniformy a školy nebola potrebná. Všetko zabezpečil jeho strýko, ktorý má veľký záujem o to, aby chlapec pokračoval v škole a konečne zmenil pohľad na svet. Nuž ale v tomto prípade to bude veľmi ťažké. Treba sa len modliť a veriť, že to bude OK.

Počas tohto času nám ochorel jeden chlapec Alex Odiambo, ktorý bol v nemocnici cca 10 dní. Bol operovaný na pruh, momentálne je už doma a chodí aj do školy. Opieracia bola platená štátom, lebo chlapec je študentom na strednej škole, čiže operáciu hradí štát. Bolo to síce komplikované, ale podarilo sa to. Aj keď už mohol ísť po operácii domov, platba od štátu meškala a tak nemohol opustiť nemocnicu pokiaľ to nebude zaplatené. Nakoniec sa dočkal. My sme asistovali len pri kúpe vecí na operáciu, lebo v nemocnici niektoré veci jednoducho nie sú, a to už je na zodpovednosti rodičov, teda jeho mamy, keďže otec zomrel pred niekoľkými rokmi.

Alex 16r form 1

Na posvätenie nášho centra sme si zavolali aj pána farára, aby nám posvätil centrum. Použil 10 litrov svätenej vody a povyháňal všetko zlo. Potom sme mali v centre aj našu prvú svätú omšu.

V máji sme si pripomenuli nášho patróna Filipa Neriho, kedy sme všetci ako celé centrum išli na svätú omšu. Vypýtal som chlapcov aj zo školy, aby sa mohli tejto slávnosti zúčastniť. Omša bola hlavne za Univerzitu sv. Alžbety a všetkých našich podporovateľov.

Počas tohto obdobia sme sa snažili zabezpečiť všetko čo je potrebné a nevyhnutné pre našich chlapcov. Centrum podporuje takmer 40 chlapcov na stredných a základných školách. Takže v skratke by toto bola asi všetko to najdôležitejšie, čo sa v centre udialo.

Veľmi pekne ďakujeme Univerzite sv. Alžbety za neustálu podporu. Tak isto veľké ďakujem patrí našim dobrodincom, ktorí nás tiež nielen finančne, ale aj duchovne podporujete. Sante sana God bless.

Sv.omša v našom centre.

Domáca navšteva. Griffin1č -chlapec čo drži male dieťa.

Pán farár svätí centrum.

Pred našim centrom.....Filipa Neriho

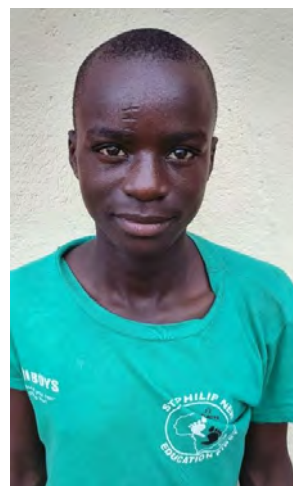
Boli sme v kine.Den deti 1 jún

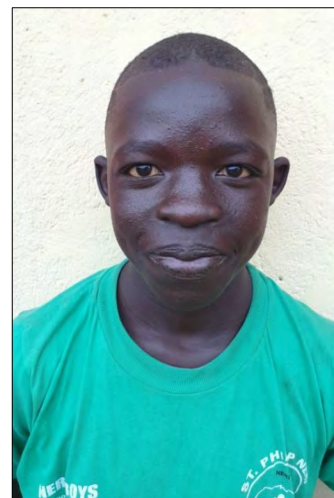
Prazdninový den v centre.

Strihanie nováčikov.

Chlapci ktorý prisli do centra v týchto dvoch mesiacoch.

Nový bicykel pre Luckiho

Sviatok všetkých matiek....aj ta nebeskej.

Jazero Viktoria

Nova lavica pre Evansa

U krajčírky....šije unyformu pre Daniela

Den Sv. Filipa Neriho 26 máj a narodeniny Joha Raya

U zubara.

Sviatok Filipa Neriho

Dar od Dominiky

Ideme na rodičovske .

Kupujeme Omenu....male miny rybičky.

Dar od jednej pani...nová ladnicka a plynový šporak.

Na výlete.